

Asker FÄ±kralarÄ± > Cemil

cemildi adÄ±, herkes gibi deli kanlÄ± annesi Ä¶lÄ±rken hayatÄ±n baÄŸÄ±ndaydÄ±

daha beÄŸ yaÄŸÄ±ndaydÄ± ÄŸok zaman oldu cemildi adÄ±, 17 yaÄŸÄ±ndaydÄ±

kalbi temiz, biraz fakir bir delikaniÄ±ydÄ± seviyordu, sevgiyi biliyordu seviyordu gÄ¼zeller gÄ¼zeli cennet kÄ±zÄ±nÄ±

kÄ¶yÄ¼n en gÄ¼zel kÄ±zÄ±, ve en akÄ±llÄ± gÄ¶zleri yakÄ±cÄ± ateÄŸti, bakÄ±ÄŸÄ± kalpleri delen Ä±ÄŸÄ±k cemilin aÄŸkÄ± bir cennet kÄ±zÄ±

cennetten gelmiÄŸ kadar gÄ¼zel aÄŸk bu ne ferman dinler ne de kanun

gel zaman, git zaman aÄŸk bÄ¼yÄ¼dÄ¼kÄŸe bÄ¼yÄ¼dÄ¼ alevleri gÄ¶kleri, haberi kÄ¶yÄ¼ sardÄ± direnmek zordu, aÄŸk ateÄŸti, kalp ise ateÄŸin yeri

kÄ±zda aslÄ±nda onu seviyordu ama ne fark eder onunla evlenmeyecektiya

nede olsa ailesi karÄŸÄ±ydÄ± yasemin ailesine karÄŸÄ± gelemezdiya

Cemille evlenemezdi ailesi ÄŸehirliyle evlenmesini istiyordu

ÄŸehirliyle evlenip onunla hayat kuracaktÄ± ÄŸehirli zengindi de ha

apartmanlarÄ±, lÄ¼ks arabasÄ± birde fabrikasÄ± vardÄ± biraz yaÄŸlÄ±ydÄ± ama

zengin bir adamdÄ± cemil sahip olduÄŸu kalbi satÄ±p bunlarÄ± alamazdÄ±ya

zaman hÄ±zla geÄŸti, ve yaseminin niÄŸan hazÄ±rlÄ±klarÄ± baÄŸladÄ±

Cemil in ise bitmeyen uykusuz geceleri yasemini seviyordu

sevdiÄŸi ise elden gidiyordu denemeliydi ÄŸansÄ±nÄ± bir kez daha

Cemil, yasemini kaÄŸÄ±rmak istiyordu cemil ÄŸiÄŸeklerin gÄ¼zelliÄŸini yaÄŸatmak ÄŸiÄŸeÄŸi kÄ±ÄŸtan kaÄŸÄ±rmak istiyordu yasemini istiyordu

bir gÄ¼n yasemine sÄ¶yledi onu sevdiÄŸini yasemini, kaÄŸÄ±rmak istediÄŸini

yasemin Ä¼mit vermemeliydi dedikya, akÄ±llÄ± kÄ±zdÄ±, ve ÄŸehirliyle evlenecekti babasÄ±nÄ±n sÄ¶zÄ¼nÄ¼ dinleyecekti maalesef yasemin cemille gitmeyecekti ÄŸahini sevdiÄŸini sÄ¶yledi aslÄ±nda bu yalana ne kendisi, nede cemil inanmadÄ± ne yapsÄ±n cemil, ÄŸaresizlikti, gururdu, aÄŸktÄ± bunun adÄ± sevdiÄŸini incitemezdi zaman ÄŸabuk geÄŸti yasemin evlenip gitti cemilin ise hayalleri cemil duramazdÄ± artÄ±k, kÄ¶yÄ¼ terk etmeliydi gitmeliydi kimsenin bilmediÄŸi uzak yerlere

aslÄ±nda oda bilmiyordu nereye gideceÄŸini belki kaderin sÄ¼rÄ¼klediÄŸi bir yolda ilerleyecekti yasemini unutacak, aÄŸkÄ±n bittiÄŸi yerde, yeni bir hayat kuracak orada

baÅŸka biriyle evlenecek mutlu olacaktÄ±

nede olsa daha genÅŸti yasemini unutacaktÄ± yasemini sevdiÅŸini unutacaktÄ± gitmek ÅŸaŸmazÄ±m olmadÄ± yasemini unutmaya aÅŸk bÄ±yÄ±dÄ±, bÄ±yÄ±dÄ±, bÄ±yÄ±dÄ±, yangÄ±n aÅŸaÅŸlara, kalpteki ateÅŸ akla ulaÅŸtÄ± sevgiliyi unutmak, sevgiden kaÅŸmak ne zordu ne zordu, sevdiÅŸinden kaÅŸÄ±p, sevdiÅŸini ÅŸaŸllerde aramak bir yaz gÄ±nÄ±ydÄ±, hava sÄ±caktÄ± cemil yasemini unutacaktÄ± unutama kadar dolaÅŸacaktÄ± cemil yavas yavaÅŸ bilincini kaybetmeye baÅŸladÄ± kendinden geÅŸmiÅŸ bir halde geziyordu

daÅŸlarda, ovalarda ÅŸaŸllerde yalnÄ±zÄ±Ä±n, aÅŸkla buluÅŸtuÅŸu yerde

aklÄ±nÄ± kaybediyordu deliriyordu galiba hatta delirmiÅŸti aradan aylar geÅŸti, cemili bulduÅŸumda akbabalar cemilin ÅŸlimesini bekliyordu

vÄ±cÄ±du kan iÅŸindeydi akbabalar, kan iÅŸinde bÄ±rakmÄ±ÅŸlardÄ± cemili

ÅŸlilmek ÅŸzereydi, aÅŸ susuz, sÄ±cak bir yaz gÄ±nÄ±nÄ±ydÄ± aldÄ±k gÄŸtÄ±rdÄ±k cemili, canlÄ±ydÄ± hala nefes alÄ±yordu sadece bir hafta boyunca

sonra yasemin adÄ±nÄ± duyduk dudaklarÄ±ndan yasemin, yasemin, yasemin

adam sen kimsin, nereden geldin yasemin, yasemin yasemin sevdiÅŸinin ismiydi cemil ise bir deliydi KomÅŸu kÄŸyde bir Hoca vardÄ±. Genelde daÅŸlarda yaÅŸayan bir hoca. AslÄ±nda insanlar bu hocaya da deli derlerdi ama ben ondan o kadar hikmetli sÄŸzler duyardÄ±m ki onun dÄ±nyadaki en zeki en bilgili insan olduÅŸuna inanÄ±rdÄ±m. Herkesle konuÅŸmayÄ± sevmeyen, aslÄ±nda az konuÅŸan biriydi. Hikmet sahibi, bilgili bir hocaydÄ± iÅŸte. Ben ÅŸocukken ÅŸok kÄŸtÄ± hastalanmÄ±ÅŸtÄ±m. ÅŸlilmek ÅŸzereyken hastalandÄ±Ä± duymuÅŸ ve gelmiÅŸ. Odadan herkesi ÅŸÄ±karmÄ±ÅŸ ve yarÄ±m saat kadar yanÄ±mda kalmÄ±ÅŸ. Ne yaptÄ±Ä±nÄ± bende hatÄ±rlamÄ±yorum ama bazÄ± dualar okuduÅŸunu hatÄ±rlÄ±yorum ve sonrada uyuduÅŸumu. UyandÄ±Ä±mda Hoca gitmiÅŸti ve ben kendimi ÅŸok iyi hissetmiÅŸ ayaÅŸa kalkmÄ±ÅŸtÄ±m.

Cemili HocanÄ±n yanÄ±na gÄŸtÄ±rdÄ±k ve hoca cemilin yanÄ±nda kalmasÄ±nÄ± istedi zaten biz gitmeden onun rÄ±yasÄ±nÄ± gÄŸrmÄ±ÅŸ, onu bekliyordu. Hoca her gÄ±n cemille konuÅŸurdu fakat, cemil hiÅŸ tepki vermeden gÄŸzleriyle boÅŸ boÅŸ bakar ve dinlerdi. Cemil deliydi ama hoca ona sÄ±rekli telkinlerde bulunur, kainattaki mÄ±kemmel nizamdan, kainatta her ÅŸeyin hikmetli olarak yaratÄ±ldÄ±Ä±ndan, kainatÄ±n bir mektup olduÅŸundan bahsederdi. Birlikte bazen bir katran aÅŸacÄ±nÄ± tepesine ÅŸÄ±karlar geceleri yÄ±ldÄ±zlar izlerler, daÅŸlarda geceleri esen rÄ±zgarÄ±n sesini, dua eden, zikir ÅŸeken bÄŸceklerin seslerini dinlerdi. Kainatla birlikte hocada dualar ederdi. GÄ±ndÄ±zleri cemil iÅŸin bitkilerden ilaÅŸ yapar ve iÅŸirirdi.

Aradan aylar yÄ±llar geÅŸti cemil artÄ±k saÅŸiÄ±Ä±nÄ± ve bilincini tekrar kazanmÄ±ÅŸtÄ±. NasÄ±l oldu bilmiyorum ama cemil artÄ±k tamamen iyileÅŸmiÅŸti ve vÄ±cudunda hiÅŸbir yara izi kalmamÄ±ÅŸtÄ±.

Cemil bir g ¼n bana isteÄyi zaman yasemini g rrebildiÄyini, yan ndaym   gibi onu hissedebildiÄyini s yledi. Anlatt  na g re yasemin her g ¼n kocas ndan dayak yiyor ve aÄiyiyordu.  zhin hep i ski i şiyor ba ka kad nlarla geziyor, hatta kad nlar  eve getiriyordu. Bu dayan lacak bir  yey deÄyildi, yasemin i şin bu hayat ya yanacak, katlan lacak  yey deÄyildi. Evlendikleri ilk hafta iyi g r r ¼nyordu. fakat daha sonra yaya  yava   zhin ger şek y ¼z ¼n ¼ g stermeye ba lad . Herg ¼n bir bahane bulup yasemine hakaretler ya d r yor, onu d v ¼yordu. Yasemin ise herg ¼n aÄiyiyor, ve Allah'tan yard m istiyordu. s rekli dayak yiyor ve aÄiyiyordu. En b yk ac s  Cemili hala sevmesi ve onunla evlenmemi  olmas yd . Yapacak hi şbir yeyi yoktu, eve d nemezdiya, d nse de cemil olmadan d nmesinin anlam  olmayacak mutlu olamayacakt . Ya ad klar  dayan lacak bir hayat deÄyildi fakat her  yeye ra men yasemin b t ¼n ac lara dayan yor, bu  şektiÄyi i kenceli hayatta ar n yor, sabr  isyana meydan okuyordu.

Cemilin ya ad   a k, a k n b yk k  cemile yasemini g rme onu duyma yeteneÄyini kazand rm  t . Cemil yaseminin  şektiÄyi  zdarab  hissedebiliyor, ve zaman  gelince gidip yasemini kurtaracaÄ n  s yl ¼yordu

Cemili bulmam n  zerinden 4 y l ge şmi ti. Cemil, birg ¼n yaseminin kendisine ihtiyac  oldu unu s yledi ve bizimle vedala arak ayr ld . Cemil giderken hoca ile onu birlikte u urlad k. Cemile al  m  t k ama gitme dememiz m mk ¼nde deÄyildi.

Yasemin aradan ge şen onca y lda mutluluÄyü hi şbir zaman tadam  , kocas ndan ne sevgi nede sayg  g rmemi ti. Yaseminin duyduÄyü hep hakaret, g rd   kendisi ile hi ş ilgilenmeyen kocas  oldu. Annesini, babas n , k y n   zlemi ti. EvlendiÄyinden beri  ocukluÄyü ve ailesi akl na geldik şe hep a ylard . Yasemin ailesini, ailesindeki s cakl    zli yordu. Yasemin bahar , baharlarda karde leriyle papatya kokulu tarlalarda,  şik lerin aras ndan ko arak oynad klar  k y n   zli yordu. Yasemin k y n , sonbaharda ekinler bi şilirken insan  b y leyen r zgar n uzaklardan getirdiÄyi kokuyu  zli yordu. Yasemin cemili  zli yordu. Cemilin sevgi dolu bak  n , insana g ven veren ses tonunu, kendisine verdiÄyi deÄyeri  zli yordu. Cemilden ayr ld ktan sonra cemili ne kadar  şok sevdiÄyinin fark na daha iyi varm  , onu unutmam n m mk ¼n olamayacaÄ n  anlam  t . Cemilin  yü anda nerede ne durumda bilmiyordu ama  mitliydi.  tekilen bunca ac lara ra men kendisini hayata ba ylayan bir  yey vard , bu y zden  midini kaybetmeden hep Allah'a dua ederdi. Allah'tan istediÄyi cemili birkez daha g rrebilmekti. Onu g rd  nde sevgisini ona anlatacakt .

Bir cuma g ¼nyd ,  hahin yine i ski i şmi  ba ka kad nlar n yan ndan geliyordu. Yasemin art k dayanam yacaÄ n  bu yapt klar n insanl   s  mad  n  s yledi. Yaseminin ald   cevap yine kocas ndan duyduÄyü hakaret dolu s zler oldu.  zhin yasemini sevmediÄyini, defolup gitmesini s yledi. Yaseminde bu hayattan kurtulmak istiyordu, ama tekrar annesinin babas n  yan na

gidip ne diyecekti. Onlara nasÄ±l anlatacaktÄ± olanlarÄ±.

Yasemin dayanamadÄ± ve ÅYarhoÅY kocasÄ±na artÄ±k katlanamayarak, kapÄ±yÄ± ÅŞarptÄ± ve ÅŞaresiz bir ÅYekilde aÅYlayarak dÄ±ÅYarÄ± ÅŞÄ±ktÄ±. DÄ±ÅYarÄ±da yaÅYmur yaÅYÄ±yordu, bardaktan boÅYalÄ±rcasÄ±na. YaÅYmur sokak taÅYlarÄ±nda parÅŞalanÄ±yor, ve yaÅYmurun sesi yaseminin aÅYlamasÄ±nÄ±n sesini bastÄ±rmak istiyordu. YaÅYmur yaÅYÄ±yor, yaÅYmurla yaseminin gÅYzyaÅYlarÄ± birbirine karÄ±ÅYÄ±yordu. Kalbinde bir sÄ±zÄ± vardÄ±, kalbi aÅYIÄ±yor, gÅYzleri aÅYIÄ±yordu. Yaseminle birlikte gÅYklerde aÅYIÄ±yordu. SoÅYuk bir Cuma gÄ¼nÄ¼ydÄ¼. ÅœÄYÄ¼yordu.

Cemilde oradayÄ±. Yasemini arÄ±yordu. Saatlerce dolaÅYtÄ±, dolaÅYtÄ±. Tam bir haftadÄ±r yoldayÄ± ve hiÅŞ dinlenmeden yasemin arÄ±yordu. Onu bulacaÅYÄ±nÄ± hissediyordu. Cemil sokaklarda dolaÅYtÄ±, yaÅYan ÅYiddetli yaÅYmura o da aldÄ±rmÄ±yordu. Kalbi nereye isterse oraya doÅYru gidiyordu. RÄ¼yasÄ±nda yaÅYmurlu bir havada bankta oturan bir kadÄ±n gÅYrmÄ¼ÅYtÄ¼. RÄ¼yasÄ±ndaki bu kadÄ±n ona yaseminin yerini sÅYylÄ¼yordu. Bu yÄ¼zden bankta oturan gÅYrdÄ¼ÄYÄ¼ ilk kÄ±za yasemini soracaktÄ±.

Yasemin aÅYacÄ±n altÄ±nda bir banka oturdu. YaÅYmur yaÅYdÄ±ÄYÄ± iÅŞin parkta kimse yoktu, yalnÄ±zdÄ±. Dua ediyordu. Sonra karÄYÄ±sÄ±na baktÄ±, uzakta bir adam belirdi. Adam yavaÅY yaklaÅYtÄ±. Sonra yaseminin ÅYnÄ¼nde durdu. Yaseminin ÅYnÄ¼nde durdu, gÅYz gÅYze geldiler ve bir sÄ¼re sessizce bakÄ±ÅYtÄ±lar. Sonunda adam ona yasemini sordu. Yaseminin yaÅYÄ±nÄ±, kÅYyÄ¼nÄ¼, evlendiÅYi adamÄ±n adÄ±nÄ±, babasÄ±nÄ±n adÄ±nÄ±, sÅYyledi. Hatta yaseminin nasÄ±l bir kÄ±z olduÅYunu da tarif etti.

Cemil yasemine, yasemini soruyordu!

Cemilin yasemine olan aÅYkÄ±nÄ±n bÄ¼yÄ¼klÄ¼ÄYÄ¼, ondan ayrÄ±lmanÄ±n acÄ±sÄ± onun deli gibi daÅYlarda dolaÅYmasÄ±, hatta delirmesi ne anlama geliyordu.

Uzaklardan yasemini gÅYren, onunu yaÅYadÄ±klarÄ±nÄ±, duygularÄ±nÄ± uzaklardan hisseden adam, karÄYÄ±sÄ±ndaki yaseminden habersizdi. Onu tanÄ±mamÄ±ÅYtÄ± bile.

Yasemin cemili tanÄ±mÄ±ÅYtÄ±, ama yasemin benim diyemedi.

Yasemin onu hala ÅŞok seviyordu, ama onu sevdiÅYini sÅYyleyemedi. Cemile sorusuna tek kelimeyle cevap verdi. Bilmiyorum.

Nede olsa cemille evlenmemiÅŸ, ÅŸehirliyle evlenmiÅŸ, cemili terk etmiÅŸti. En azından, kendisine deli gibi aÅŸk fakir bir genci hayal kârlâklâna uÅŸratmâÅŸ, onunla evlenmemiÅŸti. Yasemin kendisinin ÅŸuÅŸlu olduÅŸuna inanmıyordu. Hem de idam edilecek bir ÅŸuÅŸlu.

Sonra Cemil boynunu bıkıp, yasemini aramak üzere oradan ayrıldı, bir daha hiÅŸ kimseye yasemini sormadı ve yine daÅŸlara doÅŸru yola ÅŸaktı. Yasemin ise kalktı ve kocasının evine tekrar dönmeye karar verdi. Çünkü cemil, onu tanısaydı belki o zaman onu alırdı. Yasemin hiÅŸ birÅŸey söylemedi, söyleyemedi. Söylemek istedi, cemil dönüp giderken arkasından baÅŸlamak istedi, yasemin benin demek istedi. Dili tutuldu, kelimeler boÅŸa takıldı. İlmek istiyordu yasemin.

hava soÅŸu yordum

yanmam istiyordum

seni buldum bir gün

sen bana ateÅŸ gibi geldin

yanmam daÅŸından ateÅŸte

hava soÅŸu yordum

yaÅŸmurluydu hava, yaÅŸmur yaÅŸmıyordu

slanmâÅŸ bende

slanan gâzlerinde

bir gün seni buldum, saÅŸların slaktı

saÅŸların yaÅŸmur slatmâÅŸ

bakâÅŸların hâzâniâydâ, buÅŸuluydu gâzlerin

damlalar iniyordu gâzlerinden

sonra

gâzklere ÅŸkâp dumanlar bulut oluyordu

insanÄ±n aÄŸılamasÄ±; gÄŸkten, rahmet yaÄŸdÄ±rÄ±yordu

damla damla suluyordu topraÄŸÄ±

damlalar sadece topraÄŸÄ± suluyordu

gÄŸz yaÄŸlarÄ±yla karÄŸÄ±yordu

Ä½mitlerin tÄ½kendiÄŸi, senin gittiÄŸin gÄ½ndÄ½

cuma gÄ½nÄ½ydÄ½

yaÄŸmurluydu hava, yaÄŸmur yaÄŸÄ±yordu

Aradan haftalar aylar geÄŸti. SoÄŸuk bir kÄ±ÄŸ gÄ½nÄ½ydÄ½. Ä°kindi vaktiydi. Cemil yine daÄŸlarda dolaÄŸmaktan iyice yorulmuÄŸtu. Cemil kendi kÄŸyÄ½ne oldukÄŸa yakÄ±n bir yerdeydi, fakat kÄŸye girmek istemiyordu. Vakit akÄŸam Ä½zeriydi ve hava gittikÄŸe daha ÄŸok soÄŸuyordu. Cemil rÄ½zgardan korunmak iÄŸin iki kayanÄ±n arasÄ±na paltosunu serdi ve uyumaya baÄŸladÄ±.

Yasemin ise o aralarda kÄŸyÄ½ne dÄŸnmeye karar vermiÄŸti ve tek baÄŸÄ±na yola ÄŸÄ±kmÄ±ÄŸtÄ±. AkÄŸam yaklaÄŸmÄ±ÄŸtÄ± ve acele etmeliydi. Kestirmeden tepenin etrafÄ±ndan dolaÄŸmadan, karÄŸÄ±daki kayalÄ±klara tÄ±rmanÄ±p, karÄŸÄ±ya geÄŸmeye karar verdi. KayalÄ±klara kadar tÄ±rmandÄ±.

Ve o an. ZamanÄ±n durduÄŸu, cÄ½mlerin boÄŸazlara takÄ±ldÄ±ÄŸÄ± an. Cemil orada gÄŸzleri kapalÄ± uzanmÄ±ÄŸ yatÄ±yordu. YÄ½zÄ½ bem beyaz olmuÄŸ ÄŸylece uzanÄ±yordu. Yasemin cemili tanÄ±dÄ± ve yanÄ±na geldi. Cemil maalesef donmuÄŸtu ve nefes almÄ±yordu. Yasemin cemilin elini tutmak istedi, ve o an cemilin elinde sÄ±m sÄ±kÄ± tuttuÄŸu mendili, yere dÄ½ÄŸtÄ½. Cemil mendilin Ä½zerinde bir kalp ÄŸizmiÄŸ ve kalbin iÄŸersine "seni seviyorum yasemin" yazmÄ±ÄŸ, yaseminin geleceÄŸini biliyormuÄŸ gibi bekliyordu. KaskatÄ± bir buz parÄŸsasÄ± olmuÄŸ bedeni, orada uzanmÄ±ÄŸ, yasemini bekliyordu. Ä±lmÄ½ÄŸtÄ½. Yasemin aÄŸladÄ±, aÄŸladÄ±, aÄŸladÄ±. KÄŸye dÄŸnmekten vazgeÄŸip cemilin yanÄ±nda kalmaya karar verdi. Yasemin cemilin yanÄ±na uzandÄ±, ve bir yandan gÄŸkte yeni belirmeye baÄŸlayan yÄ±ldÄ±zlarÄ± izliyor, bir yandanda aÄŸlÄ±yordu.

umudum tÄ½kenirse sana kavuÄŸmaya

nasÄ±l dÄ½ÄŸÄ½neyim, nasÄ±l gÄŸreyim seni

uzaklardan eserse bir gÄ½n ayrÄ±lÄ±k rÄ½zgarÄ±

nasÄ±l sÄ±yleyeyim, seni sevdiÄ±imi

mevsimler deÄ±ir kÄ± olursa

gÄ±merlerse bir gÄ±n beni topraÄ±a

elini tutmadan, dokunmadan sana

nasÄ±l gideyim, nasÄ±l unutayÄ±m seni

Sabah cemille yaseminin donmuÄ± bedenlerini, bir Åşoban buldu. DonmuÄ± bedenlerini soÄ±uk bir kÄ± gÄ±nÄ±nde, yan yana defnettiler. Toprak yasemin ve cemili ayrÄ±lmamak Ä±zere kavuÄ±turmuÄ±tu.

fikracenneti.com